

Vyplacení mzdy manželovi zaměstnance

I manželovi zaměstnance může být mzda zaměstnance vyplacena jen na základě písemného zmocnění.

I manželovi zaměstnance může být mzda zaměstnance vyplacena jen na základě písemného zmocnění.

(Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 18.12.2001, sp.zn. 21 Cdo 716/2001)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v právní věci žalobce N., spol. s r.o., zastoupeného advokátkou, proti žalovanému J. S., zastoupenému advokátem, o neplatnost okamžitého zrušení pracovního poměru a o náhradu škody, vedené u Okresního soudu v Kroměříži pod sp. zn. 12 C 65/97, o dovolání žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 29. listopadu 2000 č.j. 15 Co 201/98-75, tak, že rozsudek krajského soudu zrušil a věc vrátil Krajskému soudu v Brně k dalšímu řízení.

Z odůvodnění :

Dopisem ze dne 13.2.1997 žalovaný sdělil žalobci, že s ním okamžitě zrušuje pracovní poměr "podle paragrafu 54 Zákoníku práce, odstavec 1 písm. b."

Žalobce se domáhal, aby bylo určeno, že uvedené okamžité zrušení pracovního poměru je neplatné, a aby mu žalovaný zaplatil na náhradě škody (po částečném zpětvzetí žaloby) částku 26.932,50 Kč s 18% úrokem od 5.7.1997 do zaplacení. Žalobu zdůvodnil zejména tím, že žalovanému vždy řádně vyplácel mzdu do vlastních rukou, pouze mzda za měsíc prosinec 1996 mu byla vyplacena dne 22.1.1997 "prostřednictvím jeho manželky", neboť žalovaný se ve výplatním termínu nezdržoval na území ČR; žalovaný proto "nemohl mít důvod" k okamžitému zrušení pracovního poměru podle ustanovení § 54 odst.1 písm.b) zák. práce. Dopisem ze dne 14.2.1997 žalobce sdělil žalovanému, že považuje okamžité zrušení pracovního poměru za neplatné a že trvá na tom, aby žalovaný dál konal svou práci. Žalovaný však do práce nenastoupil a žalobce proto nemohl uskutečnit přepravu pro "firmu Z. V.", čímž mu vznikla škoda, kterou je žalovaný povinen ve smyslu ustanovení § 62 odst.1 zák. práce nahradit.

Žalovaný namítal, že žalobce mohl vyplatit mzdu za měsíc prosinec 1996 jeho manželce "pouze na základě plné moci, kterou nedisponoval". V případě, že žalovaný nebyl ve výplatním termínu na pracovišti, měla mu být mzda poukázána následující den "poštovní složenkou".

Okresní soud v Kroměříži rozsudkem ze dne 20.1.1998 č.j. 12 C 65/97-53 žalobu zamítl a rozhodl, že žalobce je povinen zaplatit žalovanému na náhradě nákladů řízení 8.312,50 Kč k rukám advokáta. Z provedených důkazů zjistil, že mzdu za měsíc prosinec 1996, která měla být žalovanému vyplacena

dne 13.1.1997, žalobce předal manželce žalovaného, aniž by k tomu měla plnou moc (plnou moc, kterou by žalovaný udělil své manželce a která by ji opravňovala k převzetí mzdy, žalobce soudu nepředložil a žalovaný a jeho manželka V. S. "existenci jakékoliv plné moci popřeli"). Žalobce výplatou mzdy "tímto způsobem porušil ustanovení zákoníku práce" a nic na tom nemění ani to, že žalovaný potvrdil v dubnu 1997 svým podpisem "na tzv. výplatnici" příjem mzdy za prosinec 1997. Vzhledem k tomu, že okamžité zrušení pracovního poměru je "dostatečně věcně vymezeno" a že je "v souladu se skutečným stavem věci", jde o platný právní úkon a žalobci nemůže náležet ani jím požadovaná náhrada škody.

K odvolání žalobce Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 29.11.2000 č.j. 15 Co 201/98-75 rozsudek soudu prvního stupně změnil tak, že určil, že okamžité zrušení pracovního poměru "provedené dopisem žalovaného ze dne 13.2.1997, doručeným žalobci dne 14.2.1997", je neplatné; ve výroku, kterým byla zamítnuta žaloba o zaplacení částky 26.932,50 Kč s 18% úrokem od 5.7.1997 do zaplacení, jakož i ve výroku o náhradě nákladů řízení, rozsudek soudu prvního stupně zrušil a věc v tomto rozsahu vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení. Odvolací soud dovodil, že okamžité zrušení pracovního poměru odpovídá z hlediska svého skutkového vymezení požadavkům ustanovení § 55 zák. práce a že žalobce "neunesl důkazní břemeno v tom ohledu, že by naplnil postup předvídaný ust. § 11 odst.4 zákona [1/1992 Sb.](#) o mzdě" a mzdu vyplatil manželce žalovaného na základě písemného zmocnění. Podle názoru odvolacího soudu "nedodržení tohoto postupu" však samo o sobě neznamená, že by nedošlo k vyplacení mzdy. Zákonem stanovený postup, požadující předložení plné moci od druhého z manželů, sleduje účel, aby se mzda "dostala do dispoziční sféry zaměstnance a ten ji mohl užít pro účely osobní i ve prospěch manžela či rodiny". Důležitou podmínkou dalšího výkonu práce zaměstnancem je i to, aby "vyplacením mzdy byl zajištěn dostatek finančních prostředků pro výživu zaměstnance i členů jeho domácnosti". Odvolací soud dovodil, že "tento účel zákona byl v projednávané věci splněn", neboť manželka žalovaného naložila se mzdou žalovaného, která ji byla vyplacena, "ve prospěch společné domácnosti, přičemž předanou částku nebo její část mohl použít i žalovaný přímo"; po "materiální stránce" tedy "nelze dovodit, že by mzda žalovaného nebyla v zákonem stanovené době vyplacena". Okamžité zrušení pracovního poměru je z uvedených důvodů neplatným právním úkonem. Ve výroku o náhradě škody odvolací soud zrušil rozsudek soudu prvního stupně a věc mu vrátil k dalšímu řízení s pokynem, aby se požadavkem žalobce na náhradu škody zabýval "po skutkové stránce".

Proti tomuto rozsudku odvolacího soudu podal žalovaný dovolání. Rozsudek odvolacího soudu napadá - jak vyplývá z obsahu dovolání - ve výroku, kterým byl rozsudek soudu prvního stupně změněn tak, že se určuje neplatnost okamžitého zrušení pracovního poměru, které žalovaný dal žalobci dopisem ze dne 13.2.1997, a dovozuje, že rozhodnutí odvolacího soudu spočívá na nesprávném právním posouzení věci a že vychází ze skutkového zjištění, které nemá v podstatné části oporu v provedeném dokazování. Podle názoru žalovaného nelze souhlasit s právním názorem odvolacího soudu, podle kterého nenaplnění postupu při výplatě mzdy, předvídaného ustanovením § 11 odst.4 zákona [1/1992 Sb.](#), "neznamená, že by nedošlo k vyplacení mzdy, když zákonem stanovený postup požadující předložení plné moci od druhého z manželů sleduje ten účel, aby se mzda dostala do dispoziční sféry zaměstnance a byl zajištěn dostatek finančních prostředků pro výživu zaměstnance i členů jeho domácnosti". Takovéto právní posouzení by vedlo k tomu, že "neustálým překračováním zákona v tomto směru by došlo k jistému způsobu legalizace porušování či obcházení způsobu výplaty mzdy zákonem kogentně stanoveným". Zaměstnanec má právo na to, aby mu byla mzda vyplacena způsobem stanoveným zákonem také proto, aby mohl zkontrolovat, zda je mu mzda vyplácena řádně, včas a "se všemi náležitostmi". Není možné vyplacení mzdy "degradovat" na to, že zaměstnanec "nějaké prostředky jakýmkoliv způsobem obdržel", a nelze "stoprocentně předpokládat korektní vztahy v každém manželství". Žalovaný dále odvolacímu soudu vytýká, že vycházel ze

zjištění, že mzda za měsíc prosinec 1996 byla vyplacena jeho manželce dne 22.1.1997, ačkoliv datum na "výplatním lístku" není uvedeno, žalobce si není jist vyplacením částky v tento den a žalovaný v tento den nebyl na pracovní cestě (z pracovní cesty se žalovaný vrátil dne 20.1.1997). Žalovaný navrhl, aby dovolací soud rozsudek odvolacího soudu zrušil a aby mu věc vrátil k dalšímu řízení.

Žalobce navrhl, aby dovolací soud dovolání zamítl. Uvedl, že k výplatě mzdy "k rukám manželky" došlo proto, že se žalovaný od 20.1.1997 nedostavoval do práce, odmítal se žalobcem komunikovat a sám tak způsobil, že mu mzda nemohla být vyplacena na pracovišti. Bez významu není rovněž skutečnost, že žalovaný zaslal žalobci okamžité zrušení pracovního poměru v době, kdy se od 20.1.1997 bezdůvodně nedostavoval do práce a kdy mu hrozilo okamžité zrušení pracovního poměru pro "hrubé porušování pracovní kázně".

Nejvyšší soud České republiky jako soud dovolací (§ 10a o.s.ř.) věc projednal podle Občanského soudního řádu ve znění účinném do 31.12.2000 - dále jen "o.s.ř." (srov. Část dvanáctou, Hlavu I, bod 17. zákona [30/2000](#) Sb., kterým se mění zákon 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony). Po zjištění, že dovolání proti pravomocnému rozsudku odvolacího soudu ve výroku, kterým byl rozsudek soudu prvního stupně změněn tak, že se určuje neplatnost okamžitého zrušení pracovního poměru, které žalovaný dal žalobci dopisem ze dne 13.2.1997 podle ustanovení § 54 odst.1 písm.b) zák. práce, bylo podáno oprávněnou osobou v zákonné lhůtě (§ 240 odst. 1 o.s.ř.) a že jde o rozsudek, proti kterému je v uvedeném výroku dovolání přípustné podle ustanovení § 238 odst.1 písm.a) o.s.ř., přezkoumal věc bez nařízení jednání (§ 243a odst. 1 věta první o.s.ř.) a dospěl k závěru, že dovolání je zčásti opodstatněné.

Projednávanou věc je třeba i v současné době - vzhledem k tomu, že žalovaný se žalobcem pracovní poměr okamžitě zrušil dopisem ze dne 13.2.1997, který byl žalobci doručen dne 14.2.1997 - posuzovat podle zákona 65/1965 Sb., zákoníku práce, ve znění zákonů [88/1968](#) Sb., [153/1969](#) Sb., [100/1970](#) Sb., [20/1975](#) Sb., [72/1982](#) Sb., [111/1984](#) Sb., [22/1985](#) Sb., [52/1987](#) Sb., [98/1987](#) Sb., [188/1988](#) Sb., [3/1991](#) Sb., [297/1991](#) Sb., [231/1992](#) Sb., [264/1992](#) Sb., [590/1992](#) Sb., [37/1993](#) Sb., [74/1994](#) Sb., [118/1995](#) Sb., [287/1995](#) Sb. a [138/1996](#) Sb., tedy podle zákoníku práce ve znění účinném do 30.9.1999 (dále jen "zák. práce"), a podle zákona [1/1992](#) Sb., o mzdě, odměně za pracovní pohotovost a o průměrném výdělků, ve znění zákonů [590/1992](#) Sb., [10/1993](#) Sb., [37/1993](#) Sb., [74/1994](#) Sb., a [118/1995](#) Sb., tedy podle zákona o mzdě, odměně za pracovní pohotovost a o průměrném výdělků ve znění účinném do 31.12.2000 (dále jen "zákona o mzdě").

Podle ustanovení § 54 odst.1 písm.b) zák. práce zaměstnanec může pracovní poměr okamžitě zrušit, jestliže zaměstnavatel mu nevyplatil mzdu nebo náhradu mzdy do 15 dnů od uplynutí její splatnosti.

Podle ustanovení § 10 odst.1 zákona o mzdě je mzda splatná pozadu za měsíční období, a to nejpozději v následujícím kalendářním měsíci, pokud nebylo v pracovní smlouvě nebo v kolektivní smlouvě dohodnuto jinak.

Podle ustanovení § 11 odst.1 věty první zákona o mzdě se mzda vyplácí zaměstnanci v penězích.

Podle ustanovení § 11 odst.2 zákona o mzdě se mzda vyplácí v pracovní době a na pracovišti, nebylo-

li v kolektivní smlouvě dohodnuto jinak. Nemůže-li se zaměstnanec dostavit k výplatě z vážných důvodů, popřípadě pracuje-li na vzdáleném pracovišti, zašle mu zaměstnavatel mzdu v den stanovený pro její výplatu, popřípadě nejpozději v nejbližší následující pracovní den na svůj náklad a nebezpečí, pokud se nedohodnou jinak.

Podle ustanovení § 11 odst.4 zákona o mzdě zaměstnanec může k přijetí mzdy zmocnit jinou osobu. Manželu lze mzdu vyplatit jen na základě písemného zmocnění. Bez písemného zmocnění lze vyplatit mzdu jiné osobě než zaměstnanci, jen pokud to stanoví zákon.

V posuzovaném případě soudy vycházely z toho, že mzda za měsíc prosinec 1996 měla být podle tvrzení žalobce vyplacena žalovanému dne 13.1.1997.

Z ustanovení § 10 odst.1 zákona o mzdě vyplývá, že zákon především umožňuje samotným účastníkům pracovního poměru, aby si splatnost mzdy dohodli buď sami v pracovní smlouvě (pracovní smlouvou lze rozumět i dohodu o změně sjednaných pracovních podmínek, uzavřenou podle § 36 odst. 1 zák. práce), nebo zprostředkovaně v souvislosti s úpravou kolektivních pracovněprávních vztahů kolektivní smlouvou v rámci normativního obsahu kolektivní smlouvy. Pro případ, jestliže splatnost mzdy není uvedeným způsobem dohodnuta, zákon o mzdě stanoví, že "mzda je splatná pozadu za měsíční období, a to nejpozději v následujícím kalendářním měsíci". Protože splatnost mzdy v tomto případě není určena konkrétním dnem, nýbrž časovým úsekem vyznačujícím se svým počátkem a koncem, je mzda splatná po celou tuto zákonem stanovenou lhůtu. Uplynutím splatnosti mzdy zaměstnanci příslušející je proto třeba rozumět v tomto případě až marné uplynutí posledního dne následujícího měsíce.

Při úvaze, kdy nastala splatnost mzdy žalovaného za měsíc prosinec 1996, soudy náležitě nerozlišily, zda termín výplaty dne 13.1.1997 vyplýval z dohody obsažené v pracovní smlouvě účastníků nebo v kolektivní smlouvě anebo zda šlo termín, který k výplatě mzdy určil samotný žalobce, a neprovedly v tomto směru potřebné důkazy. Pouze v případě, vyplýval-li termín výplaty mzdy dne 13.1.1997 z dohody obsažené v pracovní smlouvě účastníků nebo v kolektivní smlouvě, nastala splatnost mzdy žalobce za měsíc prosinec 1996 k uvedenému datu. Šlo-li o termín, který k výplatě mezd určil sám zaměstnavatel a který proto mohl kdykoliv změnit, nastala splatnost mzdy žalovaného za měsíc prosinec 1996 ve smyslu ustanovení § 10 odst. 1 zákona o mzdě až uplynutím dne 31.1.1997. Vzhledem k tomu, že soudy se objasněním otázky, kdy nastala splatnost mzdy žalovaného za měsíc prosinec 1996, při zjišťování skutkového stavu věci nezabývaly, zatížily řízení vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci. Dovolací soud k této vadě řízení ve smyslu ustanovení § 242 odst.3 věty druhé o.s.ř. přihlédl, i když nebyla v dovolání uplatněna.

Z výsledků dokazování soudy dále dovodily (správnost skutkových zjištění soudu dovolatel v tomto směru nezpochybnuje), že žalobce vyplatil mzdu žalovaného za měsíc prosinec 1996 jeho manželce, aniž by jí žalovaný k převzetí mzdy písemně zmocnil.

Odvolací soud dospěl k závěru, že výplata mzdy žalovaného jeho manželce - i když k ní došlo v rozporu s ustanovením § 11 odst.4 větou druhou zákona o mzdě bez písemného zmocnění - splnila "ten účel, aby se mzda dostala do dispoziční sféry zaměstnance a ten ji mohl užít pro účely osobní i ve prospěch manžela či rodiny" a aby "vyplacením mzdy byl zajištěn dostatek finančních prostředků

pro výživu zaměstnance i členů jeho domácnosti". Po "materiální stránce" tedy podle názoru odvolacího soudu "nelze dovodit, že by mzda žalovaného nebyla v zákonem stanovené době vyplacena". S tímto názorem odvolacího soudu nelze souhlasit.

Z ustanovení § 11 odst.1 věty první a § 11 odst.4 zákona o mzdě vyplývá, že účelem právní úpravy o vyplácení mzdy zaměstnancům není docílit stavu, aby se mzda "dostala do dispoziční sféry zaměstnance a ten ji mohl užít pro účely osobní i ve prospěch manžela či rodiny", popřípadě aby "vyplácením mzdy byl zajištěn dostatek finančních prostředků pro výživu zaměstnance i členů jeho domácnosti". Právní úprava v tomto směru sleduje, aby mzda jako plnění poskytované za vykonanou práci byla vyplacena zaměstnanci jako osobě, která je účastníkem pracovněprávního vztahu (pracovního poměru) se zaměstnavatelem a která vykonala osobně (tj. bez cizí pomoci nebo v zastoupení) práci, za níž jí přísluší mzda. Někomu jinému než zaměstnanci může být mzda vyplacena, jen jestliže ho k tomu zaměstnanec písemně zmocnil nebo v případech stanovených zákonem. Nebyla-li mzda vyplacena v souladu s ustanovením § 11 odst.1 věty první nebo s ustanovením § 11 odst.4 zákona o mzdě, postupoval zaměstnavatel v rozporu se zákonem, i kdyby se mzda nakonec "dostala do dispoziční sféry zaměstnance a ten ji mohl užít pro účely osobní i ve prospěch manžela či rodiny", popřípadě kdyby jí "byl zajištěn dostatek finančních prostředků pro výživu zaměstnance i členů jeho domácnosti", neboť tím významným způsobem porušil povinnosti, které má vůči zaměstnanci z pracovního poměru nebo z jiného pracovněprávního vztahu (srov. též § 35 odst.1 písm.a) zák. práce).

Manželu zaměstnance může být mzda zaměstnance vyplacena - jak výslovně uvádí ustanovení § 11 odst.4 věty druhé zákona o mzdě - rovněž jen na základě písemného zmocnění. Je tomu tak zejména proto, že mzda za vykonanou práci je osobním nárokem zaměstnance, který nelze platně smlouvou převést na jiného, a že nárok na mzdu nepatřil do bezpodílového spoluvlastnictví zaměstnance a jeho manžela, které upravovalo majetkové společenství manželů v době výplaty mzdy žalovaného v lednu 1997; do bezpodílového spoluvlastnictví manželů náležela teprve vyplacená a převzatá mzda (srov. například zprávu "K výkladu ustanovení občanského zákoníku o bezpodílovém spoluvlastnictví manželů", uveřejněnou pod č. 42 ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, roč. 1972). Výše uvedený názor odvolacího soudu je tedy nejen v rozporu s účelem právní úpravy o vyplácení mzdy zaměstnancům, ale i se zněním ustanovení § 11 odst.4 věty druhé zákona o mzdě.

Mzda nebo jiný nárok z pracovněprávních vztahů uspokojením zanikne, jen jestliže byl uspokojen řádně (srov. § 252 zák. práce). V posuzovaném případě nebyl nárok žalovaného na mzdu za měsíc prosinec 1996 řádně uspokojen, neboť mzda nebyla vyplacena žalovanému ani osobě, kterou by žalovaný k přijetí mzdy písemně zmocnil, a nešlo ani o případ stanovený zákonem, v němž by bylo možné mzdu vyplatit jiné osobě než žalovanému. Dovolatel proto důvodně namítá, že mu mzda za měsíc prosinec 1996 nebyla vyplacena zákonem stanoveným způsobem a že tedy tento jeho pracovněprávní nárok nebyl řádně uspokojen.

Veden uvedeným nesprávným právním názorem se odvolací soud nezabýval tím (jak naznačoval žalobce), zda jednání žalovaného neodporovalo "dobrým mravům", tedy zda nebylo v rozporu s ustanovením § 7 odst.2 zák. práce. Za zneužití práva ve smyslu ustanovení § 7 odst.2 zák. práce lze považovat takové jednání, jehož cílem není dosažení účelu a smyslu sledovaného právní normou, nýbrž které je v rozporu s ustálenými dobrými mravy vedeno přímým úmyslem způsobit jinému účastníku újmu (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28.6.2000 sp. zn. 21 Cdo 992/99, uveřejněný pod č. 126 v časopise Soudní judikatura, roč. 2000). Zneužitím práva může být při

splnění uvedených předpokladů i okamžité zrušení pracovního poměru zaměstnancem učiněné s odvoláním na ustanovení § 54 odst.1 písm.b) zák. práce.

Námitka dovolatele, že nemá oporu v provedeném dokazování zjištění soudů, že mzda za měsíc prosinec 1996 byla vyplacena manželce žalovaného dne 22.1.1997, není důvodná.

Podle ustanovení § 241 odst. 3 písm. c) o.s.ř. lze dovolání podat z důvodu, že rozhodnutí vychází ze skutkového zjištění, které nemá v podstatné části oporu v provedeném dokazování.

Za skutkové zjištění, které nemá oporu v provedeném dokazování, je třeba ve smyslu citovaného ustanovení rozumět výsledek hodnocení důkazů soudem, který neodpovídá postupu vyplývajícímu z ustanovení § 132 o.s.ř., protože soud vzal v úvahu skutečnosti, které z provedených důkazů nebo přednesů účastníků nevplynuly ani jinak nevyšly za řízení najevo, protože soud pominul rozhodné skutečnosti, které byly provedenými důkazy prokázány nebo vyšly za řízení najevo, nebo protože v hodnocení důkazů, popř. poznatků, které vplynuly z přednesů účastníků nebo které vyšly najevo jinak, z hlediska závažnosti (důležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálně věrohodnosti, je logický rozpor, nebo jestliže hodnocení důkazů odporuje ustanovením § 133 až § 135 o.s.ř. Skutkové zjištění nemá oporu v provedeném dokazování v podstatné části tehdy, týká-li se skutečností, které byly významné pro posouzení věci z hlediska hmotného práva.

Nárok žalovaného na mzdu za měsíc prosinec 1996 nemohl být - jak uvedeno výše - řádně uspokojen tím, že mzda byla vyplacena manželce žalovaného. Z hlediska posouzení, zda došlo k naplnění důvodu k okamžitému zrušení pracovního poměru podle ustanovení § 54 odst.1 písm.b) zák. práce obsaženého v dopise ze dne 13.2.1997, je proto nerozhodné, kdy (v kterém dnu v lednu 1997) manželka žalovaného mzdu přijala, neboť zjištění v tomto směru nemůže mít vliv na závěr o platnosti okamžitého zrušení pracovního poměru, které žalovaný dal žalobci dopisem ze dne 13.2.1997. Nejde tedy o skutečnost, která by byla významná pro posouzení projednávané věci z hlediska hmotného práva, a proto ji není možné důvodně napadnout dovolacím důvodem podle ustanovení § 241 odst.3 písm.c) zák. práce.

Z uvedeného vyplývá, že rozsudek odvolacího soudu není v dovoláním napadeném výroku správný. Nejvyšší soud České republiky jej proto zrušil v napadeném výroku, jakož i v na něm závislých výrocích, jimiž bylo rozhodnuto o požadavku žalobce na náhradu škody a o náhradě nákladů řízení (§ 242 odst.1 písm.b) o.s.ř.), a věc vrátil Krajskému soudu v Brně k dalšímu řízení (§ 243b odst. 1 část věty za středníkem a § 243b odst. 2 věta první o.s.ř.).

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Plat](#)
- [Služební poměr](#)

- [Zásada rovného zacházení](#)
- [Překážky v práci \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Pracovní poměr \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Ztráta na výdělku \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Náhrada škody \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Převedení na jinou práci](#)
- [Nedbalost, omyl \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Pracovní poměr](#)
- [Plat \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)